

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مصیبتی که تحمل پذیر نیست!

(ترجمه)

عدم تطبیق شریعت اسلامی مصیبت طاققت فرساست؛ چون مسلمانان را به شکل مستقیم از زندگی طبیعی بی که مطابق عقیده شان بوده، الله سبحانه و تعالی بدان امر نموده و با پیروی از آن، الله سبحانه و تعالی از ایشان راضی می شود، محروم می سازد. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۗ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾

[فرقان: 30-31]

ترجمه: پیامبر (شکوه کنان از کیفیت برخورد مردمان با قرآن) عرض می کند، پروردگارا! قوم من این قرآن را (که وسیله سعادت دو جهان بود) رها و از آن دوری کرده اند (از ترتیل و تدبیر و عمل بدان غافل شده اند) این گونه (که تو ای پیامبر! با موضع گیری و عداوت سرسختانه این گروه روبرو شده ای، همه پیامبران در چنین شرایطی قرار داشته اند) برای هر پیامبری گروهی از بزه کاران را دشمن ساخته ایم (که با او به مبارزه پرداخته و با مکتب و دعوت اش مخالفت ورزیده اند؛ اما بدان که حق همیشه پیروز است و تو هم تنها و بدون یاور نیستی و الله سبحانه و تعالی تو را در راه پیروزی بر آنان یاری ات نموده و راهنمایی ات می کند) و همین بس که رب تو راهنما و یاور باشد.

الله سبحانه و تعالی پیامبر خود صلی الله علیه و سلم را خبر می دهد که قوم اش از قرآن کریم دوری می کنند و از مظاهر دوری شان این است که قرآن در بین شان تطبیق نشده، ایمان، عمل، تصدیق، تدبیر و تفکر، فرمان برداری از اوامر و پرهیز از نواهی آن را ترک می کنند. به این معنی که مسلمانان از قرآن روی گردان شده و آن را ترک می کنند؛ هر چند که برای شان واجب است تا به فرمان قرآن گردن نهاده و احکام آن را تطبیق کنند. این گروه از مردم، در مخالفت با تطبیق و حاکم ساختن اسلام، که پیامد آن تحقق عدالت، انصاف و اطاعت الله سبحانه و تعالی است، برخاسته اند. این بزه کاران گمراه و گمراه کنندگانی اند که الله سبحانه و تعالی شما را علیه شان یاری خواهد نمود تا زمانی که به اطاعت، تنفیذ فرمان و پرهیز از نواهی، تحکیم دین و تطبیق شریعت اش عمل کنید.

ایمان، واژه ای نیست که تنها به زبان گفته شود؛ بلکه حقیقتی است که باید در قلب استوار گردد. ایمان با عمل کردن جنبه عملی پیدا نموده و نیز تکالیفی است که باید به بهترین وجه ممکن انجام پذیرد. الله سبحانه و تعالی می فرماید:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَحْكُمُواكَ فِيمَا سَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

[نساء: 65]

ترجمه: چنین نیست! به پروردگارت سوگند که آنان مؤمن بشمار نمی آیند تا ترا در اختلافات و درگیری های خود به دآوری نطلبند و سپس ملالی در دل خود از دآوری تو نداشته و کاملاً تسلیم (قضاوت تو) باشند.

الله سبحانه و تعالی به ذات کریم و مقدس خویش سوگند یاد می کند که هیچ کس مؤمن نمی شود؛ مگر این که آنچه را رسول الله صلی الله علیه و سلم با خود آورده در تمام امور زندگی خویش در نظر گرفته و زندگی خویش را طبق احکام

شریعت تنظیم کند و در تلاش برای برپائی دولت اسلامی که در بین مردم به کتاب الله و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم حکم می‌کند، حریص باشد. آنچه را شریعت حکم نموده حقی است که باید در ظاهر و باطن بدان عمل شود؛ یعنی آنچه را که رسول الله صلی الله علیه وسلم با خود آورده تطبیق نموده، در خویش هیچ ملالی نیافته و کاملاً تسلیم شود. در ظاهر و باطن از آن اطاعت نموده، در دل خویش از آنچه حکم شده، هیچ ملالی نیافته و بدون ایجاد ممانعت، دفاع از باطل و منازعه، کاملاً تسلیم شود؛ چنانچه در حدیث شریف آمده است:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جُنْتُ بِهِ»

ترجمه: قسم به ذاتی که جانم در ید اوست؛ هیچ یکی از شما مؤمن محسوب نمی‌گردد تا این که هوای نفس اش تابع چیزی باشد که من آورده‌ام.

الله سبحانه و تعالی در سوره مائده می‌فرماید:

﴿وَأَن احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۖ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾

[مانده: 49-50]

ترجمه: (به تو ای پیامبر! فرمان می‌دهیم برای این که) در میان آنان طبق چیزی حکم کن که الله (سبحانه و تعالی) بر تو نازل کرده است؛ از امیال و آرزوهای ایشان پیروی مکن و از آنان برحذر باش که (با کذب، حق پوشی، خیانت و غرض ورزی) تو را از برخی چیزهایی که الله بر تو نازل کرده است، به دور و منحرف نکنند (و احکامی را پای مال هوی و هوس باطل خود نسانند)؛ پس اگر (از حکم الله روی گردان شدند و به قانون وی) پشت کردند، بدان که الله (سبحانه و تعالی) می‌خواهد به سبب پاره‌ای از گناهان شان ایشان را دچار بلا و مصیبت سازد (و به عذاب دنیوی، پیش از عذاب اخروی گرفتار کند)؛ بی‌گمان بسیاری از مردم (از احکام شریعت) سرپیچی و تمرد می‌کنند (و از حدود قوانین الهی تخطی می‌نمایند). آیا (آن فاسقان از پذیرش حکم تو بر طبق آنچه الله (سبحانه و تعالی) نازل کرده است، سرپیچی نموده و) جویای حکم جاهلیت (ناشی از هوی و هوس) هستند؟ آیا چه کسی برای افراد معتقد بهتر از الله حکم می‌کند؟

الله سبحانه و تعالی عمل کسی را رد می‌کند که از حکم ثابت وی، که شامل تمام خیر و عاری از تمام شرارت‌ها بوده، خارج شده و به آراء و امیالی متکی شود که مردم آن را بدون استناد به شریعت الله سبحانه و تعالی وضع نموده‌اند.

چه کسی از الله سبحانه و تعالی در حکمرانی برای تمام بشریت اعم از مؤمن و کافر، عادل‌تر خواهد بود؟ کسی که به او سبحانه و تعالی ایمان آورده و یقین حاصل نموده باشد که وی بهترین حکمرانان است؛ چه‌گونه خواهد توانست حکمی را جز حکم وی برگزیند! این در حالی است که می‌داند الله سبحانه و تعالی نسبت به مخلوقات اش از مادر نسبت به فرزندش مهربان‌تر است و او سبحانه و تعالی به تمام چیز آگاه بوده و تواناست؛ ولی با این همه، حکمی را غیر از حکم وی برمی‌گزینند! الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحْلِئِ الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشُّهُرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِينَ النَّبِيِّ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا

ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ نَالِكُمْ فَنُفِقَ الْيَوْمَ يَنْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَإَخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِيناً فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ
مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

[مائده: 3-1]

ترجمه: ای مؤمنان! به پیمان‌ها و قراردادهای وفا کنید (اعم از عقدها و عهدهای مشروع انسان با انسان، یا انسان با الله سبحانه تعالی بعد از ذبح، خوردن گوشت) چهارپایان برای شما حلال است؛ مگر آن‌هایی که (در این سوره مستثنی می‌گردد) و بر شما خوانده می‌شود. هنگامی که در حالت احرام هستید (یا این که در سرزمین حرم به سر می‌برید)، شکار (بری) را حلال ندانید. الله (سبحانه و تعالی) هر چه بخواید (و مصلحت بداند) حکم می‌کند. ای مؤمنان! (حرمت شکنی) شعائر (دین) الله (سبحانه و تعالی) را برای خود حلال ندانید (بدین صورت که هرگونه که بخواهید بدان دست ببرید و در آن تصرف کنید) و نه ماه حرام را (بدین معنی که در آن بجنگید)، نه قربانی‌های بی‌نشان و نه قربانی‌های نشان‌داری را (که به بیت‌الله هدیه می‌گردند، بدین گونه که متعرض چنین حیواناتی یا صاحبان آن‌ها بشوید) و نه کسانی را که آهنگ آمدن به خانه الله (سبحانه و تعالی) را دارند و به دنبال لطف و خوشنودی اویند (بدین معنی که آنان را از آمدن بدان‌جا بازدارید و یا این که با ایشان بجنگید)؛ هر وقت که از احرام به در آمدید و از سرزمین حرم خارج شدید، شکار کنید (و شکار کردن برای شما بلامانع خواهد بود). دشمنی قومی که شما را از آمدن به مسجد الحرام باز داشتند، شما را بر آن ندارد که تعدی و تجاوز کنید. در راه نیکی و پرهیزگاری هم‌دیگر را یاری و پشتیبانی نموده و هم‌دیگر را در راه تجاوز و ستم‌کاری یاری و پشتیبانی نکنید. از الله (سبحانه و تعالی) بترسید، بی‌گمان الله (سبحانه و تعالی) دارای مجازات شدیدی است. (ای مؤمنان!) بر شما حرام است (خوردن گوشت) مردار، خون (جاری)، گوشت خوک، حیواناتی که به هنگام ذبح نام غیر الله بر آن‌ها برده شود و به نام دیگران سر بریده شود؛ حیواناتی که خفه شده‌اند؛ حیواناتی که با شکنجه و کتاک کشته شده‌اند؛ آن‌هایی که از بلندی پرت شده و مرده‌اند؛ آن‌هایی که بر اثر شاخ‌زدن حیوانات دیگر مرده‌اند؛ حیواناتی که درندگان از بدن آن‌ها چیزی خورده و بدان سبب مرده‌اند؛ مگر این که (قبل از مرگ بدن‌ها رسیده و) آن‌ها را سر بریده باشید و حیواناتی که برای نزدیکی به بتان قربانی شده‌اند. بر شما حرام است که با چوبه‌های تیر به پیش‌گویی پردازید و از غیب سخن گوئید. همه این‌ها برای شما گناه بزرگ و خروج از فرمان یزدان است. از امروز کافران از (نابودن کردن) دین شما مأیوس گشته‌اند (و می‌دانند این دین ماندگار و جاودانه است)؛ پس از آنان نترسید و از من بترسید. امروز (احکام) دین شما را برای‌تان کامل کردم و (با عزت بخشیدن به شما و استوار داشتن گام‌های‌تان) نعمت خود را بر شما تکمیل نمودم و اسلام را به‌عنوان آئین پسندیده الله (سبحانه و تعالی) برای شما برگزیدیم. اما کسی که در حال گرسنگی ناچار شود (از محرّمات سابق چیزی بخورد تا هلاک نشود) و متمایل به گناه نباشد (و عمداً نخواهد چنین کند، مانعی ندارد) چرا که الله (سبحانه و تعالی) بخشنده مهربان است (و از مضطرّ صرف نظر می‌کند و برای او مقدار نیاز را مباح می‌نماید).

سید قطب رحمه‌الله علیه در مقدمه تفسیر سوره مائده می‌نویسد: «عمل به آنچه الله سبحانه و تعالی نازل کرده است، اسلام گفته شده و آنچه الله سبحانه و تعالی از حلال یا حرام مقرر می‌دارد، دین محسوب می‌گردد و یزدان جهان الله یگانه است و در الوهیت وی هیچ‌گونه شریکی نبوده و او سبحانه و تعالی آفریدگار یگانه‌یست که در آفرینش او هیچ‌گونه شریکی نیست. در ملک و مملکت خود نیز هیچ‌گونه شریکی ندارد. قطعی و منطقی بوده که در برابر قانون و بدون اجازه او، در باره چیزی حکمی صادر نشود؛ زیرا تنها آفریدگار حق دارد و می‌تواند برنامه‌ای را بیان دارد و بنگارد که آن را برای مخلوقات خود می‌پسندد. الله سبحانه و تعالی است که برای اشخاص و اشیاء مقررات و قوانین تعیین می‌کند. از مقررات و قوانین او باید پیروی گردد و مقررات و قوانین‌اش اجراء و فرمانش تنفیذ گردد؛ اگر جز این باشد، بیرون رفتن از فرمان و سرکشی کردن، کفر به‌شمار می‌آید. خالق جهان است که باور راستین را برای دل بیان فرموده و همچنین نظم و نظام درست را معین می‌نماید. مؤمنان، به عقیده‌ای ایمان می‌آورند که او مقرر و

مشخص می‌کند و از نظامی پیروی می‌نمایند که او می‌پسندد و بدان خشنود می‌گردد.

مؤمنان با انجام مراسم عبادی و با پیروی از قوانین و مقررات الله سبحانه و تعالی او می‌پرستند؛ مراسم عبادی را جدا از قوانین و مقررات الهی نمی‌دانند و قوانین و مقررات الهی را از مراسم عبادی جدا نمی‌سازند؛ زیرا هر دو بخش از جانب یزدان جهان است؛ یزدانی که کسی در میان ملک و مملکت و بندگان و آفریدگانش، سلطه و قدرتی در برابر او ندارد و او آفریدگار یکتای جهان، مالک یگانه هستی است و بس. الله سبحانه و تعالی آگاه از چیزهایی است که در سراسر آسمان‌ها و زمین موجود است. با توجه به این امر که حکم کردن با قانون یزدان آئین هر پیامبری بوده است؛ زیرا دین، دین الله است و بس و آئینی جز آئین یزدان در میان نیست.»

انهدام دولت اسلامی مصیبت بزرگی است که اساس تمام مصیبت‌ها قرار گرفته؛ زیرا به‌خاطر همین مصیبت است که در بین مسلمانان و سرزمین‌های‌شان حکم الله سبحانه و تعالی معطل شده و بشریت را توهم گرفته است که از اطاعت الله و ایمان به وی سبحانه و تعالی و نیز از شریعت‌اش بسیار دور شده‌اند؛ به‌حدی که همراه الله و بندگان صالح‌اش دشمنی و کینه‌توزی می‌ورزند. چه چیز مسلمانان را وادار نموده تا از دشمنان اسلام پیروی نموده؛ خود را در آغوش آن‌ها نه؛ بلکه در زیر پای آنان انداخته‌اند؟

هر آن‌کسی که امیدوار است تا دین خویش را در برابر دین خود اداء نموده و در مقابل الله سبحانه و تعالی شرم‌سار نباشد، باید به اندازه توان خود برای از سرگیری زندگی اسلامی بکوشد، آن‌هم وقتی امکان‌پذیر خواهد بود که خلافت بر منهج نبوت تأسیس گردد؛ خلافتی که به شریعت الله سبحانه و تعالی حکم می‌کند. چنان‌چه پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم این‌را با عمل‌کرد خویش برای ما نشان دادند و چنان‌که ایشان صلی‌الله‌علیه‌وسلم اولین دولت اسلامی را در مدینه منوره تأسیس نمود و دعوت را از آن‌جا به تمام آبادانی‌ها رساند و مسلمانان نماد عزت، هدایت، رحمت، یاری‌گر مظلوم و در طول سیزده قرن، هر جا که می‌رفتند، به مثابه اردوی حق عمل می‌نمودند.

الهی! از گناهان و اسراف در امور ما درگذر! بر ما، والدین ما، تمام مسلمانان جهان چه زنده‌اند و چه مرده، رحم کن و درود و سلام بر سید ما حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وسلم و همه آل و اصحاب‌اش!

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

[یوسف: 21]

ترجمه: الله بر کار خود چیره و مسلط است؛ ولی بیشتر مردم (خفایای حکمت و لطف تدبیرش را) نمی‌دانند.

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

27 جمادی الاولی 1440 هـ.ق

02 فبروری 2019 م